

Hvalimo Boga, da imamo mir v Jugoslaviji!

Slovenec, ki živi v Belgiji ob francoski meji, kjer je divjala strašna vojna, piše svojemu prijatelju v Mariboru sledeče:

»Ti ne moreš verjeti, kake strahote in nesreče smo tu doživeli! Prej, pred vojno, smo bili bogati, zdaj smo berači. Stanovali smo v lepi, moderno urejeni hiši, imeli smo vsega, kar si srce poželi. Prileteli so železni ptiči iz Nemčije, prihrumeli so strašni tanki, padale so zažigalne in razrušilne bombe — in sedaj je vsa pokrajina ena sama razvalina. Železnice so porušene, hiše razdejane, živina — kar je še ostalo — je pocrkala, živež ves pobran ali pa uničen. Žena Malčika mi je od strahu znorela, oba sina sta mi padla kot žrtev strašne vojne. Hčerki Julčki je bomba odtrgala desno roko in izgubila je tudi oko, tako da je sedaj na pol slepa in bo revica vse življenje.

Ne moreš si predstavljati, kako groze polno je naše stanje sedaj po vojni. Gladujemo, premoženje nam je uničeno in odvzeto, niti strehe nimamo, obleka nam je vsa razcapana, ni niti soli, ne trohice masti — in vsi gledamo v zrak brezupno, proseč Boga, da nas reši... Povej to mojim rojakom tam v Sloveniji. Imam poročila, da je pri vas še ljubi mir, da so vam domovi še celi, da imate še živež za silo. Reci tem fantom in možem, da ne smejo biti žalostni, če morajo na orožne vaje. Bodite pa veseli, da imate vladno in voditelje, ki so znali s pametno in miroljubno politiko ohraniti mir domovini in so tako obvarovali ves narod strašne šibe — vojne! Hvalite Boga, da imate mir v Jugoslaviji!

K tem besedam nimamo mi prav nič postaviti.

Dopisi

Dravska dolina

Maribor, (60 letnica Zebotove mame.) Tiho in skromno je obhajala dne 6. novembra v krogu svoje družine 60. rojstni dan gospa Marija Zebot, soproga mariborskega podžupana. Rojena je bila v št. Ilju v Slov. goricah. Kot strogo katoliškega in narodnega duha je vzgojila tudi vseh svojih šest otrok v tem duhu. Dva sina sta doktorja prava. Vsi otroci sodelujejo v naših organizacijah. Zebotova mama ni skrbela samo za dobro vzgojo, ampak je tudi v vsakem drugem oziru skrbna. Bog ji je dal srečo, da ima zdravo mladino. Ker je dobra do revežev in trpečih, rasi božji blagoslov na njeno delo. Skromna je po svojem značaju, vendar pa odločna, kadar se je treba zavzeti za pravice naroda in Cerkev. Tudi »Slov. gospodar«, katerega so v njeni rojstni Krenovi hiši imeli narodenega že od njegovega začetka, želi Zebotovi mami še mnoga leta, in sicer zdrava in srečna leta!

Dravsko polje

Sv. Lovrenc na Dravskem polju. Velik uspeh je doživela predstava pretresljive verske igre »Mrtvaški ples«. Nikdar še ni bilo toliko obiska. Igro je režiral domači g. župnik; vlogo smrti je mojstrsko podala gdca učiteljica Beraničeva; tudi vsi drugi igralci so se postavili. V ponedeljek, 18. novembra, ob sedmih zvečer bo pri nas imel g. Davorin Petančič iz Rajhenburga predavanje z naslovom »Z lučjo v kraljestvo sanj, strahov in duhov«. Na zgledih nam bo pokazal, kaj naj sodimo o sanjah, o »strašenju«, o kilcanju iz drugega sveta itd. Vstop je prost, a za otroke in slabotivne ni! — Veliko škodo trpijo naši kmetje; večini je namreč segnil letošnji krompir.

Sv. Miklavž na Dravskem polju. V nedeljo, dne 17. novembra, uprizori Prosvetno društvo ob 15

in 19 v šoli dramo v štirih dejanjih »Črna žena«. Prijatelji od blizu in daleč vlijudno vabljeni!

Konjiški okraj

Prihova. Dne 4. novembra sta se poročila Albert Firer, tesar iz Vencesa, in Jožefa Pahola iz Spod. Grušovja 38, p. d. Žaflečkova, župnije Prihova. Nvesta je bila članica Marijine družbe. Na gostiji so nabrali svatje za novo bogoslovje v Mariboru 100 din. Bog plačaj! — Delo na občinski cesti Grušovje-Prihova se nadaljuje z banovinsko podporo 15.000 din, za katere se g. banu tem potom iskreno zahvalimo.

Ptujsko polje

Ormož. V nedeljo je bila svečana blagoslovitev našega novega veličastnega prosvetnega doma. Udeležba je bila zelo velika. Dvorana je bila prenapolnjena. Med imenitniki, kateri so se udeležili te lepe prosvetne prireditve, je bil ptujski okrajni načelnik g. dr. Farčnik kot zastopnik bana. Blagoslovitev je izvršil g. prior Učak, ki je raz-

FRANZ JOSEF
GRENCICA

REC. 5. BR. 22365 28. 10. 1940

Vi imate les, drva, pa bi radi krompir ali žito, v drugem kraju imajo krompir in živež, potrebujejo pa drva za zimo. Kako boste naredili kupčijo, ko smo tako daleč narazen in drug za drugega ne vemo? — Oglas v »Slov. gospodarja«!

tolmačil namen doma in glavne smernice izobraževalno-vzgojnega dela. Govorila sta še tudi g. rektor dr. Hohnjec za Prosvetno zvezo v Mariboru in g. ravnatelj Munda za stavbeni odbor. Naj bo lepi prosvetni dom, ki je ponos Ormožanov, učilišče in vzgojevališče mladine ter trdnjava krščanske in narodne misli!

Sv. Tomaž pri Ormožu. V nedeljo, 17. novembra, priredi Prosvetno društvo v društvenem domu po večernicah krasno gledališko igro »Mrtvaški ples«, misterij v desetih slikah, ki bo nazorno pokazal vsem, mladim in starim, bogatim in revnim, kako smrt nikomur ne prizanaša, da vse pobira, nič ne izbira. Oglejte si!

Slovenske gorice

Sv. Jurij ob Pesnici. (Zlata poroka.) V cerkvi sv. Jurija ob Pesnici sta zadnje dni pred oltarjem slovesno ponovila svojo zakonsko obljubo zakonca Friderik in Marija Čerče, preužitkarja na Pesnici št. 2. Ganljivo je bilo videti, ko sta dva krepka fanti privedla v cerkev sivolasnega ženina-zlatoporočenca, kateri radi ohromelosti ne more več hoditi, dočim je njegova žena kot zvesta družica še precej krepka in zdrava. Jubilant je bil rojen leta 1863. kot sin viničarja v Lučanski župniji (sedaj preko meje). Po poklicu je bil v mladih letih tesar. Njegova zvesta žena je bila rojena leta 1868. v župniji Svečina. Skozi vse njuno življenje sta bila poštenjaka v vsakem oziru, globoko verna in tudi zavedna Slovenca. Jubilant je bil več let cerkveni ključar župnijske cerkve sv. Jurija ob Pesnici. Z delom svojih pridnih rok sta si pridobila lepo posestvo, na katerem sta marljivo gospodarila do časa, ko sta izročila leta 1929. posestvo takrat še živečemu in pred leti umrlemu sinu Andreju, sebi pa sta si izgovorila majhen kotiček in primeren preužitek. Zlatoporočenca sta imela devet otrok, od katerih sta ob času njune zlate poroke bila še živa samo dva, in sicer hčerka Katarina in sin Friderik, kateri je priden mizar. Tudi sta vzgojila v krščanskem duhu štiri rejence, kateri niso imeli svojcev, da bi jim dali oporo v otroških letih, kar je posnemanja vredno! Zato ni čudno, da je ob priliki njune zlate poroke bilo toliko prisrčnih čestitk z iskreno željo, da ju ljubi Bog blagoslovi ter še nadalje spremlja v njuni zakonski skupnosti ter ju še do biserne poroke ohrani zdrava in vesela!

Ljutomer. V nedeljo po osmi sv. maši bo v Katoliškem domu sestanek Prosvetnega društva. Predaval bo g. prof. Jan Šedivy iz Maribora, in sicer o Češki — po stopinjah sv. Vavla. Predavanje bodo spremljale skioptične slike. Ker je snov zanimiva in poučna, se pričakuje obilna udeležba. Vstopnine ni.

do skale, dokler ni prišel do votline, ki se je skrivala pod vrhom med sivimi skalami.

K votlini ni vodila steza. Le nekaj kamnov je štrlelo iz skoraj navpične stene. Indijanec se jih je spretno oprijemal in se dvigal vse višje, dokler ni prispel do majhnega skalnatega balkona, ki je ležal pred votlino. Ta votlina je bila stanovanje tega Indijanca in pravljice-nega belokožca — »gorskega samotarja«.

Indijanec je zamolklo zaklical. Takoj nato se je prikazal drugi prebivalec votline. Podoben je bil orjakom preteklih stoletij. Gornji del telesa je bil gol. Koža je bila prav tako bronastorjava ko Indijanceva. Možakar je imel na sebi dolge hlače iz usnja in indijanske mokasine (čevlje). V rokah je držal moderno puško.

To je bil gorski samotar. Kot pravljичni junak je stal nad prepadom. Ježil je obrvi in vprašujoče zrl v Indijanca.

»V prepadu se je pojavil belokožec!« se je oglasil Indijanec.

»Si ga videl?« je zlovešče zagodel samotar.

Indijanec je prikimal.

Zavladala je tišina, med katero sta se starca nekam žalostno gledala. Samotar je čez čas dvignil oči proti nebu in je bolestno vzdihnil:

»Ali na svetu res ni koščka zemlje, kjer bi bil varen pred ljudmi — sovražniki?«

Indijanec je počasi odkimal in rekel:

»Tisti v ožini ni sovražnik, ampak prijatelj, brat.«

Samotar je tako strmел v Indijanca, kakor da bi se bal, da je ob pamet.

»Midva nimava prijateljev,« je odvrnil počasi in pri tem odkimal s svojo glavo.

Besede so votlo donele ko kako zelo oddaljeno grmenje.

Indijanec se je hotel ponovno oglasiti, a samotar mu je pomignil s prstom, naj molči.

Starec je polglasno mrmral neke besede v jeziku, ki ga Indijanec ni razumel, dasi je že dolgo vrsto let bil samotarjev sostanovalec. Možakarju se je zdelo, da pomeni ogenj, ki je še tlel na dnu prepada, grožnjo. Smatral ga je za bojno napoved, za vdor v svoje samotno kraljestvo. Nekaj bo moral ukreniti, da bo zagotovil svobodo. Oblačne gore, nedotakljivost belih skal, samotno sivih sten.

Samotar si je s hrapavo dlanjo pogladil dolgo, sivo brado, ki mu je segala do pasu. Že itak nagubano čelo se je še bolj nagubalo. Starec je tuhtal. Čez čas se je obrnil k Indijancu in ga je v mešanici indijanskega ter angleškega jezika vprašal:

»Ali veš, kaj hoče od naju belokožec?«

Indijanec je prikimal.

»Vem, kaj hoče. Belokožec, ki je v ožini, ni mož, ampak ženska.«

Samotar je tako pogledal svojega tovariša, kakor da bi mu ta sporočil kako grozno novico.

(Dalje sledi)

tel sprejeti tega nenavadnega poslanstva. »Čisto mirno greste lahko tja,« je skušal kralj pregovoriti škofa. »Če vam bo dal kralj Franc odsekati glavo, bom jaz takoj dal odsekati glavo sto Francozom, ki so v moji oblasti.« »To prav rad verjamem,« je odgovoril škof. »Dvomim pa, da bi se katere izmed teh glav prilegala mojemu vratu.«

Japonske plače. Plače na Japonskem so zelo nizke. Tako ima ministrski predsednik samo 3000 dolarjev letne plače. Delavke po tovarnarh zaslužijo po 1.50 dolarja na teden za 70 urno delo. Družina štirih oseb se lahko preživlja z 20 centi na dan, ker je tudi živež zelo poceni. Tudi lepa obleka se ondi dobi že za 5 dolarjev.

*

Velika Nedelja. Ljubka vas, prislonjena na obrobek Slovenskih gor, bo praznovala v soboto, 16. novembra, svoje veliko slavlje, ki se bo začelo šele s prvim mrakom. V tem času bo namreč vaščanom prvič zasvetila dolgo pričakovana in težko zaželeno električna luč. Že dolgo vrsto let se je vedno znova načenovalo vprašanje elektrifikacije, žal je ostalo le pri besedah in načrtih. Letos spomladi pa so se vendar zganili možje, ki jim je bil napredek kraja pri srcu. Ustanovila se je elektriška zadruga z g. Medikom na čelu in delo se je začelo. Kdor ne verjame, koliko potov, sej, sestankov je bilo treba, preden se je zasadila prva lopata, naj vpraša marjive člane zadruge, zlasti pa g. učitelja Knafelca, ki ni miroval prej, dokler ni speljal vse zadeve na pravi tir. Če pomislimo, da se zopet bliža doba dolgih noči, ki smo jih že lani preživljali ob pomanjkanju petroleja in sveč, lahko rečemo, da bo napeljava električne razsvetljave prava dobrota. Tudi bi bila napeljava v razmerah, ki se nam obetajo z naraščajočo draginjo, še neugodnejša kot doslej. Iz vseh teh razlogov je elektrifikacija kraja vsega uvaževanja vredna. In res se Velikonedeljčani z nekim tihim veseljem pripravljajo na sobotno slavlje. Saj nemali stroški bodo morda v kratkem poravnani in pozabljeni. Na sporedu slovesnosti so: obhod, baklada z godbo, nato blagoslovitev transformatorske hišice, streljanje s topiči in umetna razsvetljava kraja. Marjivim in po napredku strmečim Velikonedeljčanom čestitamo k napredku!

Slovenska Krajina

Sirom Prekmurja. Čeprav je letos zopet prišlo k nam precejšnje število učiteljskih moči, jih še vendar mnogo manjka. V soboškem okraju je še praznih 21, v lendavskem pa 20 učiteljskih mest. — V Dolnje Slaveče je z Biželskega premeščena učiteljica Lušin Karolina. — Za suplenta na soboški gimnaziji je postavljen Milan Dodič. — Jesensko deževno vreme je povzročilo, da so potoki spet prestopili svoje bregove. Ljudje so z delom zelo zaostali. Pa ne samo vremenske nepravilnosti, temveč tudi druge nadloge so obiskale to leto naše kraje. V Matvarjajcih, Lipovcih, Bratoncih in v Beltincih se je pojavila kuga čebelarstva, ki je napravila precej škode. V dveh vaseh soboškega okraja se je pojavila tudi svinjska rdečica.

M. Sobota. Prejšnji teden sta na križišču Zvezne in Slovenske ulice trčila poltovorni avto Franca Sagadina iz Beltincev in tovorni avto Sinigoja iz Ljutomer. Na Sagadinovem avtu je škoda za 6200 din. — Združenje trgovcev je organiziralo tečaj iz knjigovodstva in računstva. Vstop vsakomur dovoljen. Mesečna učnina za predmet je 20 din. — Letos bodo god sv. Martina v Martinišču proslavili 17. novembra. — V naši veliki občini se pripravlja preimenovanje nekaterih ulic. — Začasno je namesto odsotnega organista Tuša prevzel organistovski posle osmošolec Nikolaj Kleiner.

Turnišče. V nedeljo, 10. novembra, se je v Soboti poročil naš organist z gospo Marijo Horvat, sestro soboškega g. župnika. V zakonu želimo obilo božjega blagoslova!

Rogaševci. Naša občina je pred dnevi razpisala mesto pogodbenega občinskega delovodje. Oni, ki se zanimajo za to mesto, morajo imeti najmanj štiri razrede srednje ali nje enake strokovne šole. Rok za vlaganje prošnje je do 30. novembra.

Črenšovci. V soboto, 16. novembra, se bo pri nas začel sv. misijon, ki bo trajal do 24. novembra. Vodili ga bodo gg. lazaristi iz Celja.

Sebebovci. Šolski odbor je za 16. novembra razpisal drugo ponudbeno pismo licitacijo za oddajo težakih, zidarskih, tesarskih, kleparskih in krovskih del.

Sv. Sebeščan. Kakor vidimo na seznamu darov za misijone, je bila tudi lansko leto naša župnija prva v Prekmurju in daleč pred vsemi drugimi župnijami pri nas. Saj smo bili med prvimi 25-timi v škofiji sploh. Smo ponosni na to. Letos smo pa dobili na misijonsko nedeljo še več denarja, da bomo drugo leto na seznamu še bolj spredaj. In vedite, da je naša župnija ena najbolj siromašnih v Prekmurju, torej ne bo siromaštvo krivo, če nekatere župnije dajo v take namene tako malo ali pa nič. Posnemajte nas! — Od nas je odšel g. učitelj Vrečko, ki je bil pet let pri nas. Pri otrocih je bil priljubljen in žalujejo za njim. Prosimo oblast, da nam čimprej pošlje novo učno moč. — Na naše Goričko pridejo vsake vrste siromaki pobirati milodare. Pridejo takli, ki jim je hiša pogorela že pred kakimi petimi leti in imajo še potrdilo, da lahko pobirajo, in to pri našem preprostem ljudstvu izrabljajo. Drugi hodijo radi siromaštva sploh, in to večinoma iz Medžimurja. Oblast bi naj bolj pazila na te ljudi. Naši siro-

maki ne hodijo v tiste kraje, čeprav je tu več siromaštva. Naj bi orožniki pregledali vsakemu takemu potrdilo in če so ta potrdila stara, jih je poslati nazaj v domovinsko občino. Naše občine siromake same hranijo, naj tako storijo tudi občine v Medžimurju. Ti prostilci so večkrat vsiljivi in lažnivi.

D. Lendava. Pred dnevi je bil na tukajšnji meščanski šoli nastavljen za honorarnega učitelja petja požrtvovalni prosvetni delavec g. Jožef Ritoc iz Dobrovnika. — Dosedanji lekarnar se je preselil v Karlovec, na njegovo mesto pa je prišel g. Jurij Himmelsbach.

Halozce

Sv. Barbara v Halozah. Poštna uprava je sedaj prenehala s tretjo vožnjo ob nedeljah in praznikih s poštnim avtom. Nismo proti, pač pa se slišijo od strani potujočega občinstva želje po večjem vozu. Dosedanji avto je mnogokrat premajhen in tudi za stojišča prenizek, ker je v nabasnem avtu vožnja prava muka. Pa pravijo, da je za večji avtobus radi izogibanja cesta preozka. Deloma je to res, vendar bi se moral rabiti ob gotovih časih le večji voz, ki bi ustrezal potujočim, zlasti ob slabem vremenu. Tudi cesta bi se dala razširiti in bi tako imeli brezposelni delo in zaslužek, poštna uprava pa večji dotok dohodkov. — Delo pri regulaciji potoka Bela je sedaj ustavljeno. Nadaljevalo se bo prihodnje leto. — Sadna sušilnica letos počiva, ker ni bilo sadja, pa

Slep je tisti gospodar, ki si v teh časih ne zna pomagati iz zadrege. Oglas v »Slov. gospodarju« vam pomaga iz vseh težav!

tudi pri sosedih nič, ali pa samo kakšna malenkost. Letos je sušilnica služila samo za shrambo različnega banovinskega orodja, ki je bilo v rabi pri regulaciji. Slabo vreme nas še vedno ovira pri jesenskih opravilih.

Šaleška dolina

Šoštanj. (G. Martin Trobina — 75 letnik.) Prav na tiho praznuje te dni v krogu svoje družine v Šoštanju 75 letnico svojega plodonosnega življenja in dela vzor krščanskega moža g. Martin Trobina, finančni preglednik v pokouju. Prijetna dolžnost je, da se spomnimo njega na tem mestu, saj je poleg drugih naših časopisov že nad 30 let naročnik »Slov. gospodarja«. Leta 1865. mu je tekla zibelka v lepem Prelogah pri Šoštanju. Že v mladosti je kazal navdušenje za versko delo in se udeleževal v katoliških društvih. Pozneje se je posvetil finančni službi, katero je vršil do svojega pokoja tako vestno in marljivo, da je za to prejel več odlikovanj in mnogo pohval. Večnoma je služboval v slovenski Goriški (sedaj v Italiji), med drugim tudi v lepem Trstu in sončni Goriči. Toda med rožicami je bilo včasih tudi trnje. Kot vnet katoličan in navdušen Slovenec je moral po krivici prestatati mnogo grenkega, zlasti za časa narodnih bojev. Pa se ni ustrašil preganjanja. Če je šel k pevski vaji, ali v prosvetno

dvorano, ali v cerkev, ali tudi v svoji službi, povsod je pogumno izpričal svojo versko in narodno zavednost. Takšen je tudi danes, ko uživa zaslužen pokoj. Zlasti je pohvaliti njegovo vneto versko udeleževanje in kremenit krščanski značaj. Največje veselje so mu njegovi otroci, ki jih je z blago pokojno soprogo tako vrolo vzgojil. Pa še nekaj! Kot izurjen glasbenik in pevec si še danes zaigra in zapoje kot čili mladenič, da ga občuduje staro in mlado. Zlasti pa je veselo pri njem, ko ga obiščejo njegovi otroci in potem vsi — kot sami muziki (ena med njimi je profesorica glasbe v Mariboru, sin pa kaplan v Čadramu) — prekrasno zaigrajo na instrumente in zapoje. K visokemu in lepemu jubileju Vam, gospod preglednik, vsi čestitamo in želimo še prav mnogo srečnih, veselih in sončnih let!

Škale pri Velenju. Prosvetno društvo Slomšek priredi v nedeljo, 17. novembra, ob 15 v farnem domu prekrasno igro »Pri kapelici«. Igra prikazuje v treh dejanjih zmago poštenosti nad zlobno zahrbtnostjo, k čemer Jurček-norček na svoj vesel način največ pripomore. Vsi, ki iščete v igri zdravega smeha ali zlatega jedra, pridete na svoj račun. Posetite našo prireditev v obilnem številu!

Posavje

Rajhenburg. Delo pri gradnji rajhenburskega vodovoda tudi vedno bolj napreduje, zajetje je že gotovo in se sedaj gradi rezervar ter kopljejo jarki za polaganje cevi. Montiranje vodovodnih cevi je prevzel celjski podjetnik Adolf Okrožnik, vodovodni inštalater. Tudi nova elektrarna je že skoraj pod streho, saj se dela s polno paro, kjer je zaposlenih nad 150 delavcev. — Ob priliki zadnjih učiteljskih premeščanj je bil premeščen tudi tukajšnji učitelj Agrež Franc. Odšel je v Klenovik pri Škocjanu. — Sezona društvenega življenja po naših društvih je že v polnem razmahu. Posebno Fantovski odsek in Dekliški krožek sta zelo delavna. Imata redne, prav zanimive in za današnjo mladino življenjsko potrebne sestanke z aktualnimi predavanji. Tudi telovadba se pridno goji. Največjo važnost pa se bo polagalo na vzgojo naših mladcev, ki so temelj in bodočnost naših katoliških organizacij. Vsako nedeljo od 9 do 10.30, to je pred drugo sv. mašo, bodo imeli mladeči v Slomškovem domu svoje sestanke, na katere vabimo vse naše fante od 10. do 16. leta. Starši, ki vam ni vseeno, v kakšni družbi se vaš sin nahaja in vzgaja, pustite ga na te sestanke, saj so v dobrih rokah! Zavedajte se, da gre edino le za dobro, pošteno in katoliško stvar, zakaj časi so resni! — Bliža se tudi čas, ko bo treba misliti kakšen časopis bomo drugo leto čitali in naročili. Vsi dosedanja naročniki »Slov. gospodarja« ostanemo odločno še v bodoče njemu zvesti. Pa to ni vse! Še druge moramo pridobiti zanj! Saj bi nobena katoliška hiša ne smela biti brez njega! Torej, le korajžno s tem gestom v novo leto!

Razbor pri Zidanem mostu. Tako lepi kot letos pri nas že dolgo niso bili pramljivi Vseh svetih s spomini na rajne. Letos smo imeli v teh dneh med nami misijonarje, ki so z uspehom obnovljali versko življenje naših duš. Vsi smo jih radi poslušali, saj so z mnogo besedo segli v težave našega življenja in nam pokazali boljše pot k pravi sreči v Bogu. Najlepše pa nam ostane v spominu zaključna procesija z baldami. Pobožna pesem iz stotine grl med množico plapolajočih plamenov bakel je razgibala k sproščenim molitvi vsakega udeleženca. G. župniku J. Pretnerju smo za njegov trud v pripravi misijona prav hvaležni. Kakor njemu, tako naj tudi gospodoma misijonarjema Bog podeli nagrado za njun obilen trud in vneto prizadevanje! — Naši vaščani že pridno svetijo z elektriko. Škoda, da so do Razbora potegnili le dve žici. Nekateri bodo nabavili motorje in bo treba napeljavati dopolniti še z dvema žicama. Cerkev in župnišče še sedaj nimata električne napeljave. V tem oziru odločujoči: zganite se! Sredi vasi naj bo vsaj ena svetilka za javno razsvetljavo. Električna bo pripomogla tudi k gradnji našega vodovoda. Prve načrte je oskrbel že pred svetovno vojno naš bivši šolski upravitelj Blaž Jurko. Drugi načrt je izdelal Higlenski zavod v Ljubljani leta 1932. Oba načrta sta predvidela zajetje izvirka v Liscah, kar je združeno z velikimi stroški. Po sedanjem mnenju prizadevati se bo zajel za vodovod izvirek na severnem pobočju 300 m pod šolo. Električna črpalka bo gnala vodo v rezervar v vasi, od koder se bo raztekala k hišam. Nekaj denarja je v ta namen že pripravljeno, nekaj pa upamo dobiti podpore. Z gradnjo vodovoda bo naš kraj mnogo pridobil v zdravstvenem oziru. Zdrave pitne vode in kopalnice bo potem deležna tudi naša šolska mladina.